

นางนวล
กับมวลแมว
ผู้สอนให้นกบิน

หลุยส์ เซปัลเวดา เขียน
ศดาวพร พิทยศักดิ์ แปล

LUIS SEPÚLVEDA
HISTORIA DE UNA GAVIOTA
Y DEL GATO QUE LE ANIMÓ A VOLAR

www.bflybook.com

Luis Sepúlveda

Historia de una gaviota
y del gato que
le enseñó a volar

Traducción al Tailandés
por
Sathaporn Tippayasak

Ilustrado por Chalermchart Jaroendeeying

Editores de la traducción Tailandés
Patama Atanatho / Makut Onrudee

นางนวลกับมวอลแมว
ผู้สอนให้นกบิน

เขียนโดย

หลุยส์ เซปป์เบดา

แปลจากภาษาสเปนโดย

สถาพร ทิพย์ศักดิ์

รูปประกอบโดย เฉลิมชาติ เจริญดียิ่ง

บรรณาธิการต้นฉบับแปล

ปัทมา อัดนโถ / มกุฏ อรฤดี

Historia de una gaviota y del gato que le enseñó a volar
Text Copyright © Luis Sepúlveda, 1996
All rights reserved
Thai translation rights by arrangement with,
Literarische Agentur Dr.Ray-Güde Mertin Inh. Nicole Witt e.K.,
Frankfurt am Main, Germany.

Thai edition and Illustration
copyright © Butterfly Book House, 2008
All rights reserved

นางนวลกับมวมลแม่มดผู้สอนให้นกบิน

First published by Butterfly Book House, 2008
Butterfly Book House is an imprint of Butterfly Publishing Ltd.,
Number Five Building, 5/4 Sukhumvit 24 Road
Bangkok 10110, Thailand Fax (662)261-3863
Email : <bflybook@bflybook.com> www.bflybook.com

หนังสือนี้สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติโดยสำนักพิมพ์ผีเสื้อ
แหล่งพิมพ์หนังสือในบริษัท สำนักพิมพ์ผีเสื้อ จำกัด
การแปลและพิมพ์ภาษาไทย ได้รับลิขสิทธิ์จากผู้เขียน
ลิขสิทธิ์ภาษาไทยเป็นของสำนักพิมพ์ผีเสื้อ ผู้แปล
และบรรณาธิการต้นฉบับแปล

บรรณาธิการอำนวยการ : ผกาวดี อุตตโมทย์

บรรณาธิการอาวุโส : ประดิษฐ์ ชุมสาย ณ อยุธยา, สังวรณัฏ โกรฤกษ์,
ระวี ภาวิไล, ปอล แวงซองต์

คณะบรรณาธิการสำนักพิมพ์ : ผุสดี นาวาวิจิต,

เพ็ญศรี ทองใหญ่ ณ อยุธยา, บุหลง ศรีกนก, วลัยยา วิวัฒน์ศรี,

สุรปริย ปิยสาระ, พิชชา ถาวรรัตน์, บุรพัทธ์ เทวานิมิต, จินดา จำเริญ,

นุชา สิงหวิริยะ, พรพนศิริ อธิคมรังษฤกษ์, มณฑนา วงศ์ศิรินวัฒน์

บรรณาธิการฝ่ายศิลป์ : อภิชัย วิจิตรปิยกุล

ฝ่ายศิลป์ : เฉลิมชาติ เจริญतीयัง

ผู้จัดการสำนักพิมพ์ : วัชรชัย จาระนัย

บรรณาธิการบริหาร : มกฏ อรรถดี

ISBN 978-974-14-0340-0

นางนวลกับมวลงแมงผู้สอนให้นักบิน

เขียนโดย หลุยส์ เซปูล์เบตา

แปลโดย สถาพร ทิพย์ศักดิ์

พิมพ์ครั้งแรก (ปกแข็ง 16 หน้า) มิถุนายน พ.ศ.2551

จัดพิมพ์โดย สำนักพิมพ์ผีเสื้อ

แหล่งพิมพ์หนังสือในบริษัท สำนักพิมพ์ผีเสื้อ จำกัด

ณ อาคารหมายเลขห้า

5/4 ถนนสุขุมวิท ซอย 24 กรุงเทพฯ 10110

โทรศัพท์ (02)663-4660, 261-6330 โทรสาร (02)261-3863

จัดจำหน่ายโดย บริษัท ดวงกลมสมัย จำกัด

15/234 ซอยเสือใหญ่อุทิศ ถนนรัชดาภิเษก

แขวงจันทระเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์ 025417375, 029306215 โทรสาร 025417377

ออกแบบปกโดย อภิชัย วิจิตรปิยกุล

รูปปกลายเส้นและรูปประกอบโดย เฉลิมชาติ เจริญดียิ่ง

จัดรูปเล่มโดย จุมพฏ วิญญานภ, วิกรัย จาระนัย

ตรวจทานโดย ผกาดี อุตตโมทย์, สุรปริทย์ ปิยสาระ,

จินดา จำเริญ, กาญจนา ภูมิวงศ์วิวัฒน์

เพลทสีและขาวดำโดย เอเซียแปซิฟิค มัลติมีเดีย

พิมพ์ที่ สยามบรรณการพิมพ์ กรุงเทพฯ พ.ศ.2551

ราคา 249.50 บาท

หมายเหตุสำนักพิมพ์

ชื่อต่างๆ ในหนังสือนี้

พยายามถ่ายเสียงจากการออกเสียงภาษาเดิม
คำบางคำที่ปรากฏในหนังสือของสำนักพิมพ์ผีเสื้อ
สะกดต่างจากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน
เช่น ไอศกรีม แทน ไอศกริม (ice cream) เรือใบ แทน เรือใบต

มีการใช้พยัญชนะบางตัว

ซึ่งปรากฏในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยฯ ว่า ‘เลิกใช้แล้ว’ เช่น
ช แทน ช ในคำ ขวด, ต แทน ค ในคำ คน (ในความหมาย มนุษย์)
ท แทน ท ในคำ นาที (ในความหมาย มาตราเวลา)

และนำคำที่เคยใช้แต่เก่าก่อนบางคำ (ไม่เหมือนที่ใช้ปัจจุบัน) มาใช้ใหม่
เช่น ฟา แทน ลา (สัตว์สี่เท้าวงศ์เดียวกับม้า)

ฟ้อ แทน ล้อ (สัตว์พันทางที่เกิดแต่มีผิวสมกับฟา) เป็นต้น

อนึ่ง สำนักพิมพ์ผีเสื้อได้นำเครื่องหมาย (ˊ) ยามักการ

กลับมาใช้ใหม่เพื่อกำหนดการออกเสียงครึ่งเสียง
โดยเฉพาะคำที่ถ่ายเสียงจากภาษาต่างประเทศ

การสะกดคำ การกำหนดใช้เครื่องหมาย และการใช้ตัวอักษร
ต่างไปจากราชบัณฑิตยสถาน เช่นนี้ ก็ด้วยปรารถนาของสำนักพิมพ์ผีเสื้อ
ที่จะนำเครื่องหมาย ตัวอักษรหรือพยัญชนะที่ ‘เลิกใช้แล้ว’ กลับมาใช้ใหม่
ทั้งในคำที่เคยใช้มาก่อนเก่า หรือคำที่เริ่มใช้ใหม่ก็ตาม

สงลิขสิทธิ์โดย คุรุตรวจสอบจากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน
หรือที่เว็บไซต์ www.royin.go.th

ถ้อยคำแนะนำ
และความนำโดเล่า จะวิเศษยิ่งกว่า
คำกล่าวของตัวละครในเรื่องนี้
ที่บอกแก่ผองเพื่อนทั้งหลายว่า

‘ฉันเคยได้ยินเขาอ่าน
สิ่งที่เขาเขียน
เป็นถ้อยคำไพเราะ
ทำให้รู้สึกยินดี
บางครั้งก็ให้เศร้าใจ
แต่ก็มักทำให้หัวใจเป็นสุข
และอยากฟังต่อ’

นี่คือวรรณกรรมเยาวชน
ที่ผู้เขียนบอกว่า สำหรับผู้อ่านอายุ 8-88 ปี

สำนักพิมพ์ผีเสื้อ

พฤษภาคม พ.ศ.2551

ทะเลเหนือ 13

แมวดำตัวใหญ่และอ้วนพี 21

ฮัมบูร์กอยู่ข้างหน้า 31

ปลายทางของเที่ยวบิน 39

หาคำปรึกษา 45

สถานที่แปลกประหลาด 53

แมวผู้รู้ทุกสิ่งทุกอย่าง 61

ซอร์บาสเริ่มทำตามสัญญา 69

คืนอันโศกสลด 75

แมวกกไข่ 79

- 85 การเป็นแม่ไม่ใช่เรื่องง่าย
93 ภัยอันตรายเข้าสู่ใจ
99 อันตรายไม่รู้สิ้น
109 ลูกนกตัวผู้หรือตัวเมีย
117 'โชคดี' โชคดีจริงๆ
125 หัดบิน
133 แมวตัดสินใจฝ่าฝืนข้อห้าม
139 การเลือกมนุษย์
145 แมวตัวเมีย แมวตัวผู้ และกวี
155 การบิน

ทะเลเหนือ

‘ฝูงเฮอริ่ง ปีกซ้าย!’ นกนางนวลลาดตระเวน
ร้องบอก และฝูงนางนวลแห่งประกาศาทรายแดง
รับฟังสาร พลังร้องโล่งใจ

พวกมันบินกันหกชั่วโมง ไม่ได้หยุดพักเลย
แม้กลุ่มนกนางนวลนำทางจะบินนำมาตามกระแส
อากาศอุ่น ทำให้การบินเหน็ดมหาสมุทรน่ารื่นรมย์
แต่ทุกตัวก็รู้สึกอยากพักเอาแรงบ้าง แล้วจะมีอะไร

ดีไปกว่าร้อนลงกินปลาเซอร์ริงอีกเล่า

พวกมันบินกันอยู่เหนือปากแม่น้ำเอลบา¹ ในทะเลเหนือ มองจากเบื้องบน เห็นเรือจอดรายเรียง ดั้งหนึ่งสัตว์น้ำที่อดทนและมีระเบียบวินัยกำลังรอเวลาออกสู่ทะเลเปิด มุ่งไปยังท่าเรือทุกหนทุกแห่งในโลก

เคงกาฮ์ นกนางนวลขนสีเงินตัวหนึ่งชอบสังเกตธงทิวประจำเรือต่างๆเป็นพิเศษ เพราะมันรู้ว่าธงแต่ละผืนนั้นแทนการพูดแต่ละแบบ ใช้คำพูดต่างกันเรียกสิ่งของอย่างเดียวกัน

‘มนุษย์ทำเรื่องให้ยุ่งยากอะไรยังไง! ต่างจากพวกเรา นกนางนวลส่งเสียงร้องเหมือนกันหมดทั่วโลก’ เคงกาฮ์เคยเปรียบกับสหายร่วมบินตัวหนึ่ง

‘เป็นอย่างนี้แหละ แต่ที่น่าสังเกตคือ บางครั้งเขาก็เข้าใจกันได้’ นกนางนวลสหายตัวนั้นกล่าว

พันเขตชายฝั่งลึกเข้าไป ภูมิภาคประเทศเปลี่ยนเป็นเขียวเข้ม ทุ่งหญ้าขนาดใหญ่แห่งหนึ่ง ฝูงแกะเต็มหญ้าอยู่ใกล้ๆ ทำนบกั้นน้ำและใบพัดกังหันลมที่หมุนเอื่อยๆ

ฝูงนกนางนวลแห่งประการทราญแดงบินตามกระแสอากาศเย็น และพุ่งลงยังฝูงปลาเซอร์ริง

ตามคำสั่งของกลุ่มนกกนางนวลนำทาง นกกนางนวล
หนึ่งร้อยยี่สิบตัวทะเลวงผิวน้ำดุจลูกธนู และเมื่อขึ้น
จากผิวน้ำ ต่างก็คาบปลาเฮอริ่งวิ่งติดขึ้นมาตัวหนึ่ง

ปลาเฮอริ่งอันโอชะ รสชาติดี อ้วนพี สิ่งที่
พวกมันปรารถนาอยู่ที่เดียว เพื่อเรียกพลั้งกลับคืน
ก่อนจะบินต่อจนถึงเดน เฮลเดอร์² จากนั้นก็บินไป
สมทบกับฝูงนกกนางนวลแห่งหมู่เกาะฟรีเซียส³

แผนการบินที่คาดไว้ก็คือ บินต่อไปอีกจนถึง
ช่องเขากาเลส⁴ และช่องแคบอังกฤษ⁵ ที่นั่น ฝูงนก
นางนวลประจำอ่าวแม่น้ำแซน⁶ และแซงต์มาโล⁷
จะรอรับ แล้วบินไปด้วยกันจนถึงท้องนภาแห่งอ่าว
บิสเคย์⁸

ครั้นถึงเวลานั้นน่าจะมีนกกนางนวลประมาณ
หนึ่งพันตัว แล้วเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เพราะฝูงนางนวล
แห่งเบลล์อิลล์⁹ โอเลรอง¹⁰ แหลมมาชิซาโก¹¹ แหลม
อาไซ¹² และแหลมเปนญาส¹³ เข้าสมทบ เมื่อนก
นางนวลทั้งมวลซึ่งเอาชนะกฏแห่งท้องทะเลและ
กระแสนม บินเหนือบิสกาย่าแล้ว การประชุมใหญ่
ของเหล่านกกนางนวลแห่งทะเลบอลติก ทะเลเหนือ
และมหาสมุทรแอตแลนติกก็จะเริ่มขึ้น

น่าจะเป็นการสังสรรค์อันงดงาม เคงกาฮ์คิด

เรื่องนั้น ขณะกินปลาเฮอริ่งตัวที่สาม คงเช่นเดียวกับทุกปีจะมีการเล่าเรื่องน่าสนใจ โดยเฉพาะเรื่องที่เหล่านางนวลแห่งแหลมเปินญาส นักเดินทางผู้ไม่รู้เหน็ดเหนื่อยซึ่งบางครั้งก็บินจนถึงหมู่เกาะแคนารี¹⁴ หรือหมู่เกาะแหลมเจียว¹⁵ เป็นฝ่ายเล่า

นางนวลตัวเมียเช่นมันคงเพลิดเพลินไปกับปลาซาร์ดีนและปลาหมึกมหาศาล ขณะที่ตัวผู้คงเตรียมทำรังอยู่บนขอบหน้าผา จะวางไข่ ฟักไข่ในรังนั้น ปราศจากอันตรายมาแผ้วพาน เมื่อลูกนกมีขนจริงรุ่นแรกปกคลุม ก็ถึงช่วงยามอันงดงามยิ่งของการเดินทาง นั่นคือ สอนลูกนกให้บินเหนือท้องฟ้าแห่งอ่าวบิสเคย์

เคงกาฮ์จุ่มหัวลงเพื่อจับปลาเฮอริ่งตัวที่สี่ จึงไม่ได้ยินเสียงร้องเตือนภัยซึ่งทำให้อากาศสั่นสะท้าน

‘ภัย! ปีกขวา! บินขึ้น ค่วน!’

เมื่อเคงกาฮ์โผล่หัวขึ้นจากผิวน้ำ มันไม่เห็นนกนางนวลอื่นๆ นอกจากท้องสมุทรอันแว้งว้าง

๑ แม่น้ำเอลบา มีต้นน้ำอยู่ในแคว้นโบฮีเมีย ไหลผ่าน

สาธารณรัฐเช็กและเยอรมนี สู่ทะเลเหนือ ยาวประมาณ 1,100 กิโลเมตร

2 เดน เฮลเดอร์ เมืองทางทิศเหนือของเนเธอร์แลนด์ มีท่าเรือประมงอยู่ในทะเลเหนือ

3 หมู่เกาะฟรีเชียส แนวเกาะที่ทอดต่อกันในทะเลเหนือ ตามชายฝั่งประเทศเดนมาร์ก เยอรมนี และเนเธอร์แลนด์

4 ช่องเขากาแลส์ เมืองทำสำคัญของฝรั่งเศส อยู่ทางตอนเหนือสุดของประเทศ

5 ช่องแคบอังกฤษ น่านน้ำระหว่างอังกฤษและฝรั่งเศส

6 อ่าวแม่น้ำแซน แม่น้ำที่ไหลผ่านกรุงปารีส ลงสู่ทะเลที่ช่องแคบอังกฤษ

7 แซงต์มาโล เมืองของฝรั่งเศส อยู่บนเกาะหินแกรนิตเชื่อมแผ่นดินใหญ่ มีท่าเรือประมง

8 อ่าวบิสเคย์ ส่วนลึกสุดของทะเลกันตาเบรีย อยู่ระหว่างฝรั่งเศสกับสเปน

9 เบลล์ อิลล์ เกาะของฝรั่งเศส ในมหาสมุทรแอตแลนติก

10 โอเลรอง เกาะทางทิศตะวันตกของฝรั่งเศส ในมหาสมุทรแอตแลนติกและเชื่อมติดแผ่นดินใหญ่

11 แหลมมาซิซาโก แหลมเหนือสุดของแคว้นกันตาเบรีย ในจังหวัดบิสกาย่าของสเปน

12 แหลมอาโซ แหลมบนชายฝั่งทะเลกันตาเบรีย ทางตอนเหนือของสเปน

13 แหลมเปญาส อยู่บนชายฝั่งตะวันออก ตอนใต้สุดของอาร์เจนติน่า

14 หมู่เกาะแคนารี หมู่เกาะภูเขาไฟในมหาสมุทรแอตแลนติกของสเปน อยู่ห่างจากชายฝั่งตอนใต้ของมอริอคโคในทวีปแอฟริกาเพียง 115 กิโลเมตร

15 หมู่เกาะแหลมเขี้ยว หมู่เกาะภูเขาไฟในมหาสมุทร
แอตแลนติก ทางทิศตะวันตกของเซเนกัล

แมวดำตัวใหญ่และอ้วนพี

“ฉันสงสารแกจัง เวลาปล่อยแกไว้ลำพัง” เด็กชาย
พูดขึ้นขณะลูบหลังแมวดำตัวใหญ่และอ้วนพี

หลังจากนั้นก็กลับไปจัดของใส่เป้ต่อ หยิบ
ตลับแท็บเล็ต วงดนตรีที่เขาโปรดปรานวงหนึ่ง
เก็บคืนเข้าที่เดิม ลังเลอยู่ หยิบออกมาอีก ไม่รู้ว่า
จะเอาใส่เป้หรือทิ้งไว้ที่โต๊ะหัวเตียงดี การตัดสินใจว่า
จะเอาอะไรหรือไม่เอาอะไรไปในช่วงปิดเทอมนั้น

ไม่ใช่เรื่องง่าย

แมวดำตัวใหญ่และอ้วนพีตั้งอกตั้งใจนั่งดู
อยู่บนขอบหน้าต่าง ที่โปรดของมัน

“ฉันเอาแว่นตาว่ายน้ำไปหรือยังนะ ซอร์บาส
เห็นแว่นตาว่ายน้ำของฉันหรือเปล่าฮิ ไม่นะ แกคง
ไม่รู้จักหрок เพราะแกไม่ชอบน้ำ แกไม่รู้หรอกว่า
แกอดทำอะไรไปบ้าง ว่ายน้ำนะเป็นกีฬาสนุกที่สุด
อย่างหนึ่ง---อยากกินขนมปังกรอบบ้างไหมล่ะ”
เด็กชายยื่นกล่องขนมปังกรอบสำหรับแมวให้มัน

เขาแบ่งขนมปังกรอบจำนวนมากให้ แล้ว
แมวดำตัวใหญ่และอ้วนพีตัวนั้นก็เริ่มเคี้ยวซ่าๆ
เพื่อลิ้มรสชาติได้นานๆ ขนมปังกรอบแสนอร่อย
กรอบ และรสชาติคล้ายเนื้อปลา!

‘เขาเป็นเด็กดีคนหนึ่ง’ เจ้าเหมียวรำพึงขณะ
อาหารเต็มปาก ‘แกเป็นเด็กดีคนหนึ่งเท่านั้นหรือ
---เขาเป็นเด็กดีที่สุดนะ’ มันเปลี่ยนความคิดขณะ
กลืนอาหาร

ซอร์บาส แมวดำตัวใหญ่และอ้วนพีมีเหตุผล
ดีมากที่คิดเกี่ยวกับเด็กชายเช่นนั้น เด็กชายผู้ที่
ไม่เพียงใช้เงินออมของตนซื้อขนมปังกรอบรสอร่อย
เหล่านั้น แต่ยังดูแลถึงให้สะอาดเสมอ ลังใส่กรวด

ซึ่งทำให้หายปวดเมื่อยตัว และยังพูดสอนมันให้รู้จัก
สิ่งสำคัญต่าง ๆ

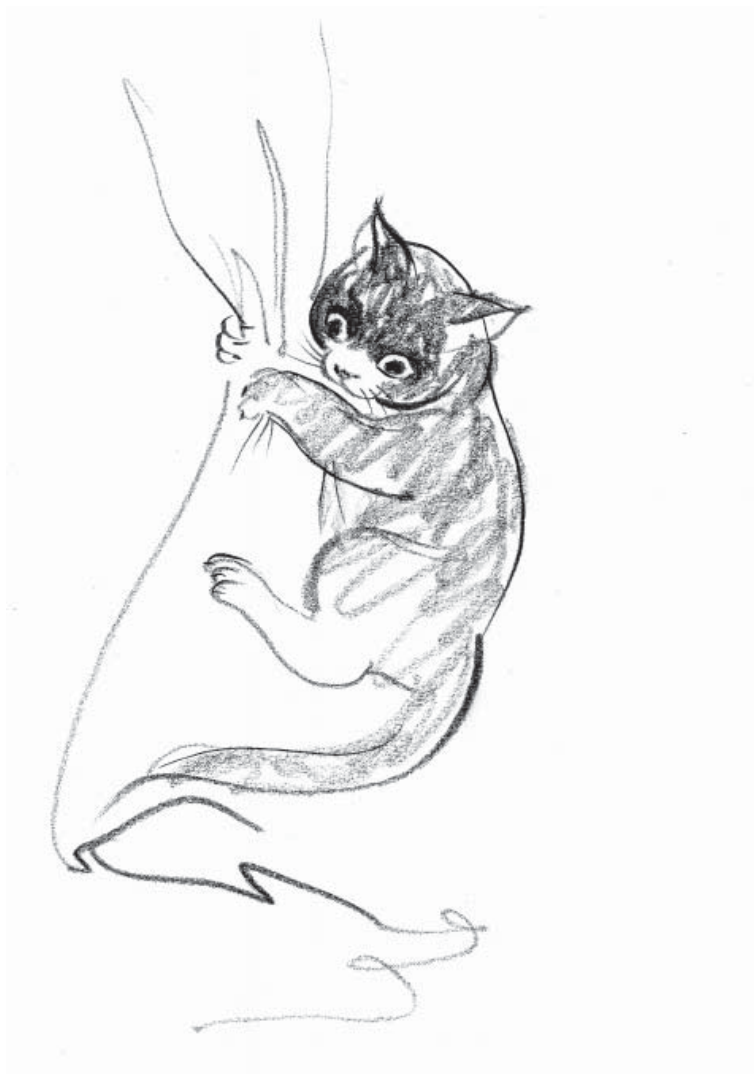
เด็กชายกับซอร์บาสมักนั่งมองดูความซุกซน
ในท่าเรือเมืองฮัมบูร์กอยู่ด้วยกันนานหลายชั่วโมง
และที่ตรงนั้น เด็กชายพูดกับมัน เช่น

“แกเห็นเรือลำนั้นไหม ซอร์บาส แกรู้ไหมว่า
มันมาจากไหน ก็มาจากไลบีเรีย¹ ยังไงละ ประเทศ
ในทวีปแอฟริกาที่น่าสนใจมากประเทศหนึ่ง เพราะ
คนสร้างประเทศนี้เคยเป็นทาส พอโตขึ้นฉันจะเป็น
กัปตันเรือใบอย่างดี ฉันจะไปไลบีเรีย แกจะไปกับ
ฉันด้วย ซอร์บาส ฉันเชื่อว่าแกจะเป็นแมวทะเลที่
ยิ่งใหญ่ตัวหนึ่ง”

เด็กชายเฝฝืนถึงการเดินทางไปยังประเทศ
ไกลโพ้น เช่นเดียวกับเด็กทุกคนที่ทำเรือ แมวดำ
ตัวใหญ่และอ้วนพีฟังเขาพูดพลางส่งเสียงคราง
แสดงความพอใจและมองดูเรือใบกำลังแล่นฝ่าออก
สู่ท้องทะเล

ใช่แล้ว เจ้าแมวดำตัวใหญ่และอ้วนพีตัวนั้น
รักเด็กชายคนนั้นมาก และไม่ลืมด้วยว่ามันเป็นหนี้
ชีวิตเขา

ซอร์บาสเป็นหนี้ครั้งนั้น จำเพาะเจาะจงใน

วันที่มันหนีออกจากตะกร้าซึ่งใช้เป็นที่พักที่นอนร่วมกับพี่น้องของมันเจ็ดตัว

น้ำนมแม่อุ่น และหวาน แต่มันอยากลองลิ้มรสชาติหัวปลาที่คนในตลาดให้พวกแมวใหญ่กินเป็นอาหาร ไม่ได้คิดจะกินหมดทีเดียวทั้งหัวหรอก ไม่ใช่เลย แต่มันคิดอยากจะทำหัวปลาที่ตะกร้า และร้องบอกพวกพี่ๆของมันว่า

‘เลิกดูนมแม่ที่น่าสงสารของเราเสียทีเถอะ ไม่เห็นหรือว่าแม่ผ่ายผอมแคไหน กินปลาสิ เพราะเป็นอาหารของพวกแมวทำเรือ’

ไม่กี่วันก่อนที่มันจะหนีออกนอกตะกร้า แม่ของมันพูดกับมันจริงจังมากว่า

‘ลูกเป็นแมวปราดเปรียว รู้จักเอาตัวรอด นั่นเป็นสิ่งดีมาก แต่ต้องระวังการไปไหนมาไหน และไม่ควรออกมานอกตะกร้า พุงนี้หรือมะรืนนี้ พวกมนุษย์จะมาดูและตัดสินอนาคตของลูกกับพวกพี่ๆ คนเหล่านั้นจะตั้งชื่อที่น่ารักให้ แน่อน ลูกจะไม่ลำบากเรื่องอาหารการกินอีก เป็นโชคใหญ่หลวงที่พวกลูกเกิดที่ทำเรือ เพราะคนชอบเลี้ยงแมวไว้ในท่าเรือ สิ่งเดียวที่พวกมนุษย์คาดหวังจากเราคือ ให้เราคอยไล่หนูไปให้พ้น ไข่แล้วละลูก เกิดเป็นแมว

ทำเรื่องถือว่าโชคดีนัก แต่ต้องระวังตัว เพราะบางสิ่ง บางอย่างในตัวลูกจะทำให้ลูกเคราะห์ร้ายได้ ลูกจะ ถ้าดูพวกพี่ ๆ ของลูกจะเห็นว่าพวกนั้นนะมีขนสีเทา ทยเหมือนเสือ ส่วนลูก มีขนขาวได้กางแห่งเดียว พวกมนุษย์บางคนเชื่อว่าแมวดำนำโชคร้ายมาให้ เพราะฉะนั้น ลูกจำ อย่าออกมานอกตะกร้านะ’

แต่ตอนนั้นซอร์บาสคิดว่า ตัวมันก็เหมือน ลูกบอลสีเขียวเล็กๆ ลูกหนึ่ง จึงออกมานอกตะกร้า จนได้ มันอยากลิ้มลองรสชาติหัวปลาสักหัว และ อยากเรียนรู้โลกสักเล็กน้อย

มันไปไหนได้ไม่ไกลนัก ค่อยๆ เดินเตาะเตาะ ไปทางร้านขายปลา พลงยกหางขึ้นสูง โบกไปมา ผ่านหน้านกใหญ่ตัวหนึ่งที่เอียงคอหลับอยู่ เป็นนก อีปัลลัสมาก มีถุงใหญ่ใต้จะงอยปาก ทันใดนั้น แมวน้อยรู้สึกว่เท้าของมันลอยขึ้นจากพื้น แม้ไม่ เข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้น แต่มันรู้ตัวว่ากำลังตีลังกาอยู่ กลางอากาศ ขณะพยายามนึกถึงสิ่งแรกที่แม่สอน มันมองหาสิ่งรองรับเท้าทั้งสี่ ทว่าข้างล่างโน่น นก ตัวนั้นอ้าปากรออยู่ มันหล่นลงในถุงใต้จะงอยปาก ซึ่งมีดมากและมีกลิ่นเหม็น

‘ปล่อยผมออกไปนะ! ปล่อยผมออกไปนะ!’

มันร้อง หมดหวัง

‘อ้าว! แล้วกัน เจ้าพูดได้นี้’ นกพูด ไม่เปิด
จะงอยปาก ‘เจ้าเป็นสัตว์ประเภทไหนกันนี่’

‘จะปล่อยผมออกไป หรือจะให้ผมข่วนล่ะ!’
แมวน้อยส่งเสียงขู่

‘ข้าสงสัยว่าเจ้าจะต้องเป็นกบแน่ เจ้าคือกบ
หรือเปล่า’ นกถาม ไม่คิดจะเปิดจะงอยปากเลย

‘ผมหายใจไม่ออก นกบ้าเอ๊ย!’ เจ้าแมวน้อย
ตะโกนลั่น

‘ใช่แล้ว เจ้าเป็นกบ กบสีดำ น่าแปลกจัง’

‘ผมเป็นแมวต่างหาก กำลังโกรธด้วย ให้ผม
ออกไปนะ ไม่งั้นคุณต้องเสียใจ---’ ซอร์บาสน้อย
ตะโกนลั่น พลังความหาบริเวณที่มันจะฝังกรงเล็บ
ลงได้ ภายในจะงอยปากอันมีดมิดนั้น

‘เจ้าคิดว่าข้าแยกไม่ออกหรือว่าแมวต่างจากกบ
ยังไง แมวนะมีขนเต็มไปหมด ปราดเปรี้ยว ว่องไว
ส่งกลิ่นเหมือนรองเท้าแตะเหม็นอับ เจ้าเป็นกบ
ต่างหาก ข้าเคยกินกบมาหลายตัว อร่อยไม่หยอก
แต่เป็นกบสีเขียว นี่แน่ะ เจ้าคงไม่ใช่กบพิษนะ’
นกพูด เป็นกังวล

‘ใช่แล้ว! เป็นกบพิษ ยิ่งกว่านั้นนะ ผมจะนำ

‘โซคร้ายมาให้!’

‘ข้าจะทำไงดี! ครั้งหนึ่งข้าเคยกินเม่นพิช แต่
ข้าไม่เป็นอะไรเลย ข้าจะทำยังไงดี! จะกินเจ้า หรือ
กายเจ้าดี’ นกตริกตรอง แต่ไม่ส่งเสียงอะไร เพราะ
ตัวมันสั้นไปมา มันตีปีก ในที่สุดก็อ้าจะงอยปาก

ซอร์บาสน้อยเปียกชุ่มน้ำลายทั้งตัว โผล่หัว
ออกมา แล้วก็โอดลงสู่พื้น ตอนนั้นเอง มันได้เห็น
เด็กชายคนนั้นกำลังขยุ้มหลังคอนกพลางสะบัด
ไปมา

“แกตาบอดหรือไง เจ้าเพลิแกนโง่เง่า! มาที่นี่
เจ้าแมวน้อย” เด็กชายคนนั้นเรียกและอุ้มมันไป

มิตรภาพจึงบังเกิดขึ้นด้วยประการฉะนี้ และ
ยืนยาวมานานห้าปีแล้ว

เด็กชายคนนั้นจูบหัวมัน ทำให้มันตื่นจาก
ความทรงจำ เห็นเขาสะพายเป้ เดินไปจนถึงประตู
และกล่าวอำลาอีกครั้งตรงประตูนั้น

“อีกสี่สัปดาห์ เราเจอกันนะ ฉันทิ้งถึงแก
ทุกวันเลย ซอร์บาส ฉันทักคุณา”

“ลาก่อน ซอร์บาส!---ลาก่อนนะ เจ้าอ้วน!”

น้องชายสองคนของเด็กชายนั้นกล่าวลา

แมวดำตัวใหญ่และอ้วนพีได้ยินเสียงประตู

ถันกุญแจสองชั้น มันวิ่งไปจนถึงหน้าต่างด้านถนน
เพื่อมองดูครอบครัวอุปถัมภ์ของมัน ก่อนที่พวกเขา
จะจากไป

แมวคำตัวใหญ่และอ้วนพีถอนหายใจโล่งอก
ระหว่างช่วงเวลาสี่สัปดาห์ มันจะเป็นเจ้านายและ
เป็นเจ้าของบ้าน เพื่อนคนหนึ่งของครอบครัวจะมา
ให้อาหาร และทำความสะอาดล้างกรวด สี่สัปดาห์
สำหรับการนอนหวดอยู่บนเก้าอี้ บนเตียง หรือ
ออกไปที่ระเบียง การป็นหลังคา กระโดดเที่ยวไป
ตามกิ่งก้านเซสตันต์เก่าแก่ และโดดลงตามลำต้น
จนถึงลานบ้านข้างในอันเป็นสถานที่ซึ่งมันนัดพบ
แมวอื่นๆในละแวกนั้น มันไม่น่าจะเบื่อ ไม่เบื่อแน่
ซอร์บาสแมวคำตัวใหญ่และอ้วนพีคิดเช่นนี้
เพราะไม่รู้ว่าจะพบอะไรในเวลาอันใกล้

๗ ไลบีเรีย ประเทศขนาดเล็กในอ่าวกินีเยนทางตะวันตก
ของทวีปแอฟริกา

ฮัมบัวร์กอยู่ข้างหน้า

เคงกาฮ์กางปีกเพื่อบินขึ้น แต่คลื่นลูกใหญ่นั้นเร็วกว่ามาก จึงโถมใส่ทั้งตัว เมื่อโผล่พ้นน้ำ แสงสว่างลับหายไปแล้ว หลังจากสะบัดหัวสุดแรง มันจึงรู้ว่า คำสาปแห่งท้องทะเลทำให้มองอะไรไม่เห็น

เคงกาฮ์ นกนางนวลขนสีเงินจุ่มหัวลงในน้ำหลายครั้ง กระทั่งแสงระยิบระยับปรากฏในแก้วตา ซึ่งเป็นคราบน้ำมันปิโตรเลียม คราบเหนียวหนืด

มหันตภัยสีดำทำให้ปีกติดลำตัวแน่น เหตุนี้ มันจึงเริ่มขยับขาด้วยความหวังว่าจะว่ายน้ำได้เร็ว และออกไปจากใจกลางท้องทะเลสีดำ

ในที่สุด มันดิ้นรนด้วยความพยายามยิ่งยวด จนถึงสุดขอบของคราบน้ำมัน และสัมผัสสดชื่นของน้ำทะเลสะอาดโดยใช้กล้ามเนื้อทุกส่วนที่เป็นตะคริว เมื่อล้างคราบน้ำมันจากนัยน์ตาได้สำเร็จ ด้วยการกะพริบตาถี่ๆ และจุ่มหัวลงในน้ำ มันมองดูท้องฟ้า เห็นแต่ก้อนเมฆปรากฏระหว่างทะเลกับท้องฟ้าอันเว้งว่าง เหล่าสหายในฝูงแห่งประการทรายแดงคงบินไปไกลแล้ว ไกลมาก

ถือเป็นกฎ เคงกาฮ์เองก็เคยเห็นนกนางนวลตัวอื่นๆ ถูกคราบน้ำมันอันร้ายกาจเล่นงานมาแล้ว แม้อยากลงไปยื่นความช่วยเหลืออันไร้ประโยชน์ แต่ไม่อาจทำได้ มันจึงบินจากไป ทำตามกฎเกณฑ์ที่ว่า มิให้มองดูสหายผู้ใกล้ตาย

บรรดานกนางนวลที่ไม่อาจจะขยับปีกซึ่งติดลำตัวแน่น ตกเป็นเหยื่อปลาใหญ่ว่ายคาย หรือไม้กักตายช้าๆ เหตุเพราะคราบน้ำมันแทรกปิดรูขุมขนทุกแห่ง ทำให้หายใจไม่ออก

นั่นเป็นเรื่องโชคชะตาที่รออยู่ แต่มันอยาก

หายเข้าไประหว่างขากรรไกรปลาใหญ่ให้สิ้นเรื่อง
 คราบน้ำมันสีดำ มรณภยสีดำ ขณะกำลังรอ-
 คอยจุดจบอันน่าอนาถ เองกาฮ์ก็สาปแช่งมนุษย์
 ‘แต่ไม่ใช่ทุกคนหรอก เราควรมีใจเป็นธรรม’
 มันส่งเสียงแผ่ว

หลายครั้ง มันมองจากที่สูง เห็นเรือบรรทุก
 น้ำมันปิโตรเลียมขนาดใหญ่ฉวยโอกาสในวันที่
 หมอกลงตามชายฝั่งนำเรือออกไปยังทะเลลึก เพื่อ
 ดำรงบรรจุน้ำมัน ปล่องคราบน้ำมันและกลิ่นเหม็น
 นับพันๆ ลิตรลงสู่ทะเลซึ่งถูกคลื่นซัดพาไป แต่มัน
 เห็นเช่นกันว่า บางครั้งเรือลำเล็กๆ แล่นเข้าใกล้
 เรือบรรทุกน้ำมันปิโตรเลียมและขัดขวางไม่ให้ทั้ง
 สิ่งที่บรรจุในถังน้ำมันลงทะเล ช่างโชคร้าย เรือที่
 แต่งด้วยสีรุ้งเหล่านั้นมาหยุดยั้งการปล่อยสารพิษ
 ลงทะเลไม่ทันเวลาเสมอไป

เองกาฮ์ใช้เวลานานที่สุดในชีวิตหยุดนิ่งอยู่
 บนผิวน้ำ พลังถามตัวเองด้วยความกลัวสุดขีดว่า
 มัจจุราชผู้น่าประหวั่นพรึงที่สุดรออยู่หรือไม่
 สิ่งเลวร้ายยิ่งกว่าถูกปลาสูบ ยิ่งกว่าทรมานเพราะ
 หายใจไม่ออก นั่นคือ ตายเพราะหิว

ด้วยความรู้สึกสิ้นหวังเมื่อคิดว่าตัวมันต้อง

ตายช้าๆ มันขยับตัวทั้งร่าง และก็นึกประหลาดใจ
มันรู้ว่าน้ำมันปิโตรเลียมไม่ได้ทำให้ปีกของมันยึด
ติดร่างกาย ขนเป็ยกโศกด้วยคราบน้ำมันหนา แต่
อย่างน้อยก็กางปีกออกได้

‘บางทีฉันอาจออกไปจากที่นี่ได้ ใครจะรู้ ถ้า
บินขึ้นให้สูงไว้ สูงมากๆ ดวงอาทิตย์อาจจะทำให้
น้ำมันปิโตรเลียมละลายก็ได้’ เองกาฮ์ส่งเสียงร้อง

มันถึงกับหวนนึกเรื่องที่นางนวลผู้เฒ่า
แห่งหมู่เกาะฟรีเซียสเล่าเกี่ยวกับมนุษย์คนหนึ่ง ชื่อ
อิกาโร ผู้ใฝ่ฝันจะบิน คิดสร้างปีกด้วยขนนกอินทรี
และออกบิน เขาบินขึ้นสูงจนใกล้ดวงอาทิตย์มาก
กระทั่งความร้อนทำให้ขี้ผึ้งที่ใช้ติดขนนกละลาย
ตัวเขาก็ตกลงมา

เองกาฮ์กระพือปีกสุดชีวิต หดขา ขยับร่าง
บินขึ้นสองฝ่ามือ แล้วหัวก็คะมำลงในน้ำ ก่อนจะ
พยายามอีกครั้ง มันจุ่มตัวลงน้ำ และขยับปีกอยู่ใต้
ผิวน้ำ คราวนี้น้ำมันยกตัวเองขึ้นได้สูงเกินหนึ่งเมตร
ก่อนจะร่วงลงมา

คราบน้ำมันเจ้ากรรมติดขนตรงปลายหาง
แน่นจนทำให้บังคับวิถีบินขึ้นไม่ได้ มันจมน้ำอีก
ใช้จะงอยปากกำจัดคราบน้ำมันซึ่งติดปลายหาง

มันทนเจ็บปวดเพราะต้องดึงขนออก จนในที่สุดก็รู้ว่ามันทำยาค่อยสะอาดขึ้น

ครั้งที่ห้า เคงกาฮ์บินขึ้นได้สำเร็จ

มันขยับปีกอย่างหมดอาลัยตายอยาก คราบน้ำมันนั้นหนักทำให้บินไม่ถนัด ถ้าหยุดกระพือปีกเพียงครั้งเดียวทุกสิ่งก็จะจบสิ้น โชคดีที่มันเป็นนกนางนวลวัยสาว กล้ามเนื้อจึงยังแข็งแรง

มันบินได้สูงขึ้น มองลงข้างล่าง ไม่ต้องหยุดขยับปีก เห็นชายฝั่งเกือบเป็นแนวเหมือนเส้นสีขาว เรือสอง-สามลำแล่นอยู่ดูสิ่งของเล็กจิ๋วบนผืนผ้าสีน้ำเงิน มันบินสูงขึ้นไปอีก แต่สิ่งซึ่งคาดหวังจากดวงอาทิตย์ก็ไม่เกิดขึ้น ลำแสงของดวงอาทิตย์นั้นคงให้ความร้อนบางเบาเกินไป หรือไม่ก็เป็นเพราะคราบน้ำมันหนาเกินไปกระมัง

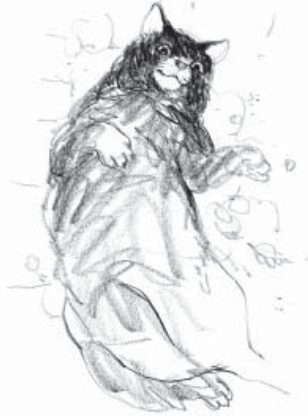
เคงกาฮ์รู้ว่าจะหมดแรงในไม่ช้า จึงบินเข้าแผ่นดินใหญ่ ตามเส้นอันคดเคี้ยวสีเขียวของแม่น้ำเอลบา พยายามมองหาที่บินลง

ปีกของมันค่อยๆ หนักขึ้นๆ และขยับได้ช้าลงเรื่อย ๆ มันเริ่มหมดแรง บินได้ไม่สูงนัก

ขณะที่เพียรบินให้สูงเท่าเดิม มันทอดอาลัยหลับตา ขยับปีกสุดแรงครั้งสุดท้าย ไม่รู้ว่าหลับตา

นานเท่าใด แต่เมื่อลิ้มตาขึ้น มันกำลังบินอยู่เหนือ
หอคอยสูงประดับเครื่องชี้ทิศทางลมทำด้วยทอง
‘ซาน มิเกล!’ มันส่งเสียงร้อง จำหอคอยของ
โบสถ์เมืองฮัมบูร์กได้
ปีกของมันขยับต่อไปไม่ไหวแล้ว

ปลายทางของเทียวบิน

เจ้าแมวดำตัวใหญ่และอ้วนพีตัวนั้นอาบแดดอยู่ที่
ระเบียง ขณะส่งเสียงพืงพอใจ และนึกตรึกตรองว่า
ช่างสบายอะไรเช่นนี้ที่ได้นอนแผ่อาบแดดอุ่นอยู่
ตรงนั้น ขาทั้งสี่ของมันงอเข้า หางวางเหยียดตรง
ช่วงเวลาเดียวกับที่มันพลิกตัวเกียจคร้าน
เพื่อให้แดดส่องส่วนหลังนั้น มันได้ยินเสียงอะไร
อย่างหนึ่งบิน บอกไม่ถูกว่าอะไรกำลังเข้ามาใกล้

เร็วมาก มันโอดคณฺลึง ทำท่าเตรียมพร้อม หยุดยีนนิ่ง
อยู่กั้บที่ กระจิดคณฺลึงนงนางนวลซึ่งหล่นลงบน
ระเบียงแทบไม้ทั้น

มันเป็นนงที่สกปรกมากตัวหนึ่ง ทัว้ทั้งตัวมี
แต่คราบสีด้า และส่งกลิ่นเหม็น

ซอร์บาสเดินเข้าใกล้

นงนางนวลดิ้นรนลุกขึ้นพลางลากปีกตัวเอง

‘เป็นการร่อนลงที่ไม่สวยงามเท่าไรเลยนะ’

ซอร์บาสพูดขึ้น

‘ขอโทษ ฉันบังคับตัวเองไม่ได้’ นงนางนวล
ยอมรับ

‘นี่เธอ ดูเธอแย่มากเลยนะ อะไรอยู่บนตัวนะ
ตัวเหม็นอะไรยังงี้’ ซอร์บาสบอก

‘ฉันถูกราบน้ำมัน ภัยพิบัติสีด้า โจรร้าย
ของท้องทะเลสาดไล่ ฉันใกล้จะตาย’ นงนางนวล
ตอบเสียงเครือ

‘ตายเรอะ อย่าพูดยังงั้นสิ เธอเหนื่อย และ
เนื้อตัวสกปรกต่างหากละ ไม่เป็นอะไรหรอก ทำไม
ไม่บินไปให้ถึงสวนสัตว์ละ ไม่ไกลจากนี้ ที่นั่นนะ
มีสัตวแพทย์ ช่วยเธอได้’ ซอร์บาสบอก

‘ฉันบินไม่ไหว นี่เป็นการบินครั้งสุดท้าย’

นกกนางนวลร้องตอบด้วยเสียงที่แทบไม่ได้ยิน แล้วมันก็หลับตาลง

‘เธออย่าเพิ่งตายนะ พักสักหน่อยก็แข็งแรงเหมือนเดิม---หิวไหม ฉันจะเอาอาหารมาให้ แต่เธออย่าตายนะ’ ซอร์บาสขอร้องขณะเข้าใกล้กนกนางนวลที่อ่อนแรงเต็มที่

แมวเลียหัวนกกนางนวลขณะที่มันพยายามเอาชนะความขยะแขยงได้สำเร็จ ยิ่งกว่านั้น คราบที่เปื้อนตามตัวนกรสชาติแย่มาก เมื่อเลียบริเวณคอนกนางนวล ก็รู้สึกว่ลมหายใจของอีกฝ่ายค่อยๆ แผ่วลงเรื่อย ๆ

‘ฟังนะ ฉันอยากช่วยเธอ แต่ไม่รู้จะช่วยยังไง ต้องพยายามพักพ่อนะ ฉันจะไปปรึกษาว่า ช่วยนกกนางนวลไม่สบายได้ยังไง’ ซอร์บาสพูด ก่อนจะไต่หลังคาออกไป

มันได้ยินเสียงนกกนางนวลเรียก ขณะกำลังมุ่งไปยังต้นเซสตันด์

‘จะแบ่งอาหารของฉันให้สักหน่อย เอาไหม’ ซอร์บาสเสนอสิ่งหนึ่งที่ทำให้รู้สึกโล่งอก

‘ฉันจะออกไปด้วยแรงเหวี่ยงสุดท้ายที่เหลือ ฉันจะออกไปทิ้งไว้หนึ่งฟอง สหายแมว ฉันเห็นว่า

เธอเป็นสัตว์ที่ดี จิตใจสูงส่ง ดังนั้น ฉันขอร้องเธอ ให้สัญญากับฉันสามข้อ จะทำได้ไหม' นกร้องขอ พลังระดับดาสะเปะสะปะขณะพยายามลุกขึ้นยืน

ซอร์บาสคิดว่านกนางนวลที่น่าสงสารกำลัง เพื่อเพราะพิษไข้ และมันควรเอื้อเฟื้อนกดัวหนึ่งที อาการสาหัส

‘ฉันให้สัญญา ตามที่เธอต้องการ แต่ตอนนี้ พักผ่อนเสียก่อนนะ’ แมวส่งเสียงเห็นอกเห็นใจ

‘ฉันไม่มีเวลาพักหรอก สัญญากับฉันนะว่า จะไม่กินไข่ที่ฉันจะไข่ออกมา’ นกนางนวลขอร้อง ขณะลืมหัดขึ้น

‘ฉันสัญญาว่าจะไม่กินไข่ที่เธอจะไข่ออกมา’ ซอร์บาสพูดตาม

‘สัญญากับฉันว่าเธอจะดูแลรักษาไข่ จนพัก ออกเป็นตัว’ นกนางนวลขอร้องขณะผงกคอขึ้น

‘ฉันสัญญาว่า จะดูแลรักษาไข่ จนพักออกมา เป็นตัว’

‘สัญญากับฉันนะ ว่า เธอจะสอนให้มันบิน’ นกนางนวลขอร้องพลงจ้องตาแมวเหม็ง

ตอนนั้น ซอร์บาสคิดว่า นกนางนวลไซคร้าย พร่ำเพ้อ มิใช่ด้วยพิษไข้ แต่มันเสียสติไปแล้วจริง ๆ

‘ฉันสัญญา จะสอนให้มันบิน แต่ตอนนี้ เธอ
พักก่อนก่อนเถอะนะ ฉันจะไปตามหาใครมาช่วย’
ซอร์บาสร้องบอกขณะกระโดดปีนขึ้นไปจนถึงหลังคา
เคงกาฮ์มองไปที่ท้องฟ้า แสดงความขอบคุณ
กระแสดมผู้เป็นมิตรซึ่งร่วมเดินทางมากับมัน และ
ในจังหวะที่มันหายใจออกเฮือกสุดท้าย ไช้ฟองเล็ก
สีขาวแต้มฟ้าฟองหนึ่งก็กลิ้งอยู่ข้างร่างซึ่งเปียกชุ่ม
ด้วยคราบน้ำมัน

จากนี้ไปโปรดอ่านต่อในหนังสือ

เกี่ยวกับผู้เขียน

หลุยส์ เซปุลเบดา เกิดที่เมืองโอบาเย ประเทศชิลีเมื่อค.ศ.1949 ออกเดินทางท่องเที่ยวตั้งแต่อายุยังน้อย หนังสือเล่มแรกตีพิมพ์เมื่ออายุเพียง 20 ปี ถูกจำคุกและลี้ภัยเผด็จการทหารในประเทศ บั๊กหลักอยู่ที่ฮัมบูร์กในค.ศ.1980 ต่อมาตั้งรกรากในสเปน

หลุยส์ เซปุลเบดา เป็นนักเขียนนวนิยาย นักเล่านิทาน นักสร้างภาพยนตร์ นักบันทึกการเดินทาง หัวข้องานเขียนมีหลากหลายแนวเห็นได้ชัด ตั้งแต่การล่าผลาญอารยธรรมในป่าดงดิบ การสังหารปลาวาฬทางตอนใต้ของชิลี ประณามการปล่อยน้ำมันดิบลงทะเล จนถึงการกดขี่ของนายพลปิโนเชต์ รวมทั้งการผจญภัย การเดินทาง นวนิยายแนวมืด แนวสืบสวน สอบสวน แนวระทึกใจ นิทานสำหรับเด็ก บันทึกการเดินทาง และความมุ่งมั่นแห่งอุดมการณ์ เป็นผู้ริเริ่มการสร้างเค้าโครงเรื่องและนำเสนอแนวคิดสำคัญที่ไม่ซ้ำแบบ ถือเป็นนักเล่าเรื่องตัวงไม่แพ้จูลส์ เวิร์น บรรยายกาศการเล่าเรื่องแนวเหมือนจริงแฝงอำนาจศักดิ์สิทธิ์ ท่ามกลางสภาพความเป็นจริงทางสังคมและภูมิศาสตร์

หลุยส์ เซปุลเบดาใช้ภาษาเรียบง่าย ชัดเจน เพื่อหลีกเลี่ยงรูปแบบการเขียนฝืนธรรมชาติ เลี่ยงการตีความทางปรัชญาต่าง ๆ และความซับซ้อนตามรูปแบบของงานวรรณคดี

ข้อสรุปสำหรับ หลุยส์ เซปุลเบดา คือ เป็นนักเขียนแห่งศตวรรษที่ 20 ผู้มีเสน่ห์อย่างยิ่งคนหนึ่ง เป็นที่รู้จักและยอมรับในยุโรปและอเมริกา จัดเป็นนักเขียนยอดเยี่ยมระดับเดียวกับกับอิซาเบล อเลนเด (Isabel Allende)

สำหรับนักอ่านชาวยุโรปแล้ว เขาจัดอยู่ในลำดับที่สองรองจาก กาเบรียล การ์เซีย มาร์เกซ (Gabriel García Márquez)

หลุยส์ เซปุลเบดา เคยได้รับรางวัลด้านวรรณกรรมต่าง ๆ

มากมาย เช่น

รางวัล ตีเกร์ฆวน (Tigre Juan) จากเรื่อง ‘ชายชราผู้อ่านนิยายรัก’ (Un viejo que leía novelas de amor)

รางวัล ขวน ชาบาส (Juan Chabás) ประเภทนวนิยายสั้น

รางวัล กาเบรียลา มิสตรัล (Gabriela Mistral)

รางวัล โรมูโร กาเยโก้ (Rómulo Allegos)

รางวัล กาซาส เด ลาส อเมริกา (Casas de Las América) จากรวมเรื่องเล่า ‘บันทึกของเปโดร์ นาดีเอ’ (Crónica de Pedro Nadie)

รางวัล ปัวร์โต มอนต์ เฮอร์โด (Puerto Montt Herido) ของสมาคมนักเขียนชิลี

รางวัล ซิอูดัด เด อัลกาล่า เด เอนาเรส (Ciudad de Alcalá de Heares) ของมูลนิธิการศึกษา เดล เรย์ เด มาดริด (Colegio del Rey de Madrid)

รางวัลนานาชาติ มาร์การิตา ซิร์กู (Margarita Xirgu) ของกรมประชาสัมพันธ์ ประเทศสเปน

รางวัลนานาชาติ ประเภทภาพยนตร์สั้นขององค์การโทรทัศน์ ประเทศสเปน

รางวัล ซิอูดัด เด เมรีดา (Ciudad de Mérida) ของเม็กซิโก

นอกจากนี้ ยังได้รับปริญญาคุณวุฒิปกิตติคุณจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในยุโรป เช่น la Universidad del Sur Toulon-Var ของฝรั่งเศส และมหาวิทยาลัย Carlo Bo ของอิตาลี

เป็นอาจารย์พิเศษ Universidad Internacional Menéndez Pelayo ของเมืองซานตานเดร์ (Santander) และยังได้รับทุนด้านการส่งเสริมงานวรรณกรรมจากเมืองฮัมบูร์ก

วรรณกรรมเยาวชนเรื่องนี้นับเป็นผลงาน ‘สุดท้าย’ อีกเรื่องหนึ่งของเขา ซึ่งระบุว่า เหมาะสำหรับผู้อ่านอายุ 8-88 ปี

เกี่ยวกับผู้แปล

สถาพร ทิพย์ศักดิ์ จบการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา, อักษรศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาภาษาสเปน (เกียรตินิยมอันดับสอง) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ปริญญาโท และปริญญาเอกด้านภาษาศาสตร์ภาษาสเปน จากมหาวิทยาลัยกอมพลูเตนเซ่ แห่งกรุงมาดริด ประเทศสเปน

ปัจจุบันดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาสเปน และผู้อำนวยการศูนย์ลาตินอเมริกาศึกษา ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นผู้แปลภาษาสเปน-ไทย และ ภาษาไทย-สเปนเป็นทางการรับรองโดยสถานเอกอัครราชทูตสเปนในประเทศไทย และล่ามภาษาสเปน-ไทย ภาษาไทย-สเปนให้แก่หน่วยงานราชการ

ผลงานด้านการแปล

‘พระราชหัตถเลขา และเอกสารการเสด็จประพาสยุโรปครั้งที่หนึ่ง ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว’ พ.ศ.2440 (ไทย-สเปน) ศูนย์ยุโรปศึกษา แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546

‘ฉันกับพา ปล้ำเตโช’ สำนักพิมพ์ผีเสื้อ, 2547

‘บ้านเกิดมันฝรั่ง’ สำนักพิมพ์มติชน, 2549

‘นางนวลกับมวลงแมวผู้สอนให้หนักบิน’ เป็นผลงานแปลเรื่องล่าสุด

เป็นการยากที่จะบอกว่า
หนังสือของสำนักพิมพ์ผีเสื้อ
ดีอย่างไร
ดีมากแค่ไหน
สมควรซื้ออ่านและซื้อเก็บไว้เพียงใด
แต่ถ้าท่านมีลูก หลาน เหลน
ในภายหน้า ลูกหลาน เหลนโหลนของท่าน
จะระลึกถึงท่านด้วยสำนึกขอบพระคุณ
หากพวกเขาได้อ่านหนังสือของสำนักพิมพ์นี้
ที่ท่านซื้อเก็บไว้เป็นสมบัติ เป็นมรดกตกทอด

เรามิได้ทำหนังสือให้ท่านอ่านเพียงวันนี้
เดือนนี้ หรือปีนี้ แต่หวังจะให้อยู่นาน
มิใช่ในชั่วเวลาสิบปี ยี่สิบปี หรือห้าสิบปี
ทว่า อยากรให้อยู่ถึงร้อยปีหรือกว่านั้น
เหมือนวรรณกรรมและหนังสือดี ๆ ทั้งหมด
ที่มักจะอยู่ในความทรงจำของผู้อ่าน
สืบทอดต่อกันรุ่นแล้วรุ่นเล่า
จดจำกันสืบไปมิรู้เลือน
ไม่ว่าเวลาจะผ่านไปนานเท่าใด
หนังสือทุกเล่มของสำนักพิมพ์นี้ก็เช่นกัน
ด้วยเราเชื่อมั่นประการหนึ่งว่า
การทำหนังสือดีก็เสมือนสร้างโบสถ์วิหาร

หนังสือนี้พิมพ์ด้วยกระดาษปอนด์ผสมสี
มีคุณสมบัติดูดซับแสง ปริมาณการสะท้อนแสงน้อย
เพื่อมิให้เกิดผลร้ายต่อสายตาของผู้อ่าน
อย่างไรก็ตาม ไม่ควรอ่านหนังสือกลางแสงจ้า
หลีกเลี่ยงการอ่านหนังสือภายใต้แสงแดดจัด
และไม่ควรอ่านหนังสือในสถานที่ที่มีแสงสว่างไม่เพียงพอ
งดเว้นการอ่านหนังสือขณะที่ลมพัดแรง
เพื่อป้องกันดวงตาและถนอมสายตา

หนังสือนี้เข้าเล่มด้วยระบบเย็บกึ่ง(ร้อยเส้นด้าย)ก่อนทำปกแข็ง
เพื่อให้รูปเล่มแข็งแรงมั่นคง ไม่หลุดเป็นแผ่น ๆ
ตลอดระยะเวลายาวนาน ไม่ต่ำกว่า 50 ปี
หากหนังสือเล่มที่ท่านถืออยู่นี้ มิได้เย็บกึ่ง(ร้อยเส้นด้าย)
และปรากฏว่าหน้ากระดาษหลุดจากเล่มเป็นแผ่น ๆ
โปรดส่งไปยังสำนักพิมพ์ผีเสื้อ
นอกจากจะได้รับเล่มใหม่โดยไม่ต้องเสียค่าส่งแล้ว
สำนักพิมพ์ผีเสื้อยินดีมอบหนังสือเล่มอื่น ๆ ให้อีก 10 เล่ม

ในกรณีที่หนังสือเล่มใดไม่ได้มาตรฐานของสำนักพิมพ์ผีเสื้อ
อาทิ หน้ากระดาษสลับกัน เลขหน้าสับสน หน้าขาดหาย
สำนักพิมพ์ผีเสื้อยินดีรับผิดชอบเปลี่ยนใหม่ให้
โปรดส่งไปเปลี่ยนที่สำนักพิมพ์ผีเสื้อโดยตรง
สำนักพิมพ์จะมอบของตอบแทนให้พร้อมกับหนังสือใหม่ด้วย
เพื่อเป็นการขออภัยและขอบคุณ

ชมรมหนังสือดี

คือแหล่งรวมของสำนักพิมพ์ที่ผลิตหนังสือดี
อาทิ สำนักพิมพ์ผีเสื้อ สำนักพิมพ์กะรัต
สำนักพิมพ์ดอกไม้ สำนักพิมพ์หมายเลขห้า
สำนักพิมพ์หนังสือเยาวชน สำนักพิมพ์ห้องสมุด
และสำนักพิมพ์หนังสือเล่มเล็ก
สำนักพิมพ์เหล่านี้เป็นเครื่องหมายการพิมพ์
ของบริษัทสำนักพิมพ์ผีเสื้อจำกัด
จัดพิมพ์หนังสืออย่างประณีต ทั้งรูปแบบ เนื้อหา
งานบรรณาธิการ และวิธีการผลิตทุกขั้นตอน
คุณภาพทัดเทียมกับหนังสือที่พิมพ์จากต่างประเทศ
หรืออาจจะดีกว่าในบางกรณี
แต่จำหน่ายในราคาถูกที่สุดสำหรับคุณภาพระดับนี้
หนังสือแต่ละเล่มจะมีอายุทนนานหลายสิบปี
หรืออาจจะอยู่ได้ถึงร้อยปีโดยไม่หลุดเป็นแผ่น ๆ
ถ้าเก็บรักษาในสภาพอากาศดี
เรามีได้ปรารถนาความร่ำรวยจากการทำหนังสือขาย
นอกจากหวังฝากผลงานไว้ให้นักอ่านที่รักหนังสือ
และมี 'รสนิยมน' ในหนังสือทำนองเดียวกัน
เราจึงผลิตหนังสือทุกเล่มอย่างทุ่มเทด้วยชีวิต จิตใจ และวิญญาณ
ติดต่อขอรายชื่อหนังสือดีและข่าวสารชมรมหนังสือดีได้ที่
ชมรมหนังสือดี ณ อาคารหมายเลขห้า
5/4 ถนนสุขุมวิท ซอย 24 กรุงเทพฯ 10110
(โปรดแนบแสตมป์ค่าจัดส่ง 15 บาท พร้อมแจ้งชื่อและที่อยู่ไปด้วย)

มูลนิธิเพื่อสนับสนุนการผ่าตัดหัวใจเด็ก

ดำเนินงานเพื่อผ่าตัดช่วยชีวิตเด็กยากจน
ที่เป็นโรคหัวใจพิการแต่กำเนิด

สอบถามรายละเอียดเพื่อบริจาคเงิน

ติดต่อได้ที่

สำนักงานมูลนิธิ สถาบันโรคหัวใจ โรงพยาบาลราชวิถี

ราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 02 354 8149

email <heartsaver@saveblueheart.org>

www.pcsf.org

มูลนิธิของขวัญแห่งชีวิต

ดำเนินงานเพื่อช่วยเหลือผู้ป่วยโรคเลือด

อาทิ มะเร็งต่อมน้ำเหลือง มะเร็งเม็ดเลือดขาว ธาลัสซีเมีย

ร่วมเป็นอาสาสมัคร หรือสอบถามรายละเอียดได้ที่

โทรศัพท์ 029304004 โทรสาร 029304005

ผู้อ่านที่ประสงค์จะสนับสนุน UNICEF
(ยูนิเซฟ : องค์กรทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ)

เพื่อช่วยเหลือโครงการในประเทศไทย

ติดต่อได้ที่

19 ถนนพระอาทิตย์ กรุงเทพฯ 10200

โทรศัพท์ 02 280 5931 โทรสาร 02 281 6033

ศิริราชมูลนิธิ

ดำเนินงานเพื่อช่วยเหลือผู้ป่วยยากไร้

ของโรงพยาบาลศิริราช

บริจาคเงินเพื่อช่วยเพื่อนมนุษย์ และตัวคุณเอง

ติดต่อได้ที่

โทรศัพท์ 02 419 8515-7 โทรสาร 02 411 2543